

עלו ניצוצי הכולל

יוצא לאור ע"י כולל להודאה 'כולל מוהרא"ש' מיסודו של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בנשיאות מורינו ורבינו הרה"צ שליט"א

פרשת: ואתחנן עלון מס': 52

דבר המערכת

חידוש הכוחות: עובדי משרדי העמותה, יצאו לחופשת קיץ יחד עם ילדיהם, יחזרו בעזרת ה' בתחילת חודש אלול, כאן המקום להוקיר תודה על מסירות נפשם למען הכולל לאורך כל השנה, נברך אותם שחפץ ה' בידם יצליח ויצליחו בכל מעשי ידיהם, וירוו רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, אמן כן יהי רצון.

אתר חדש לזיכוי הרבים: ב"ה הוקם אתר נפלא למען זיכוי הרבים, האתר ירכז את כל שיעורי הוידיאו של ראש הכולל בשלום בית והלכה למעשה, וכן את הדף היומי שיעלה מידי יום, כמו כן באתר יעודכן חדשות הכולל, מדורים בהלכה ועוד... זה הזמן שלכם להפיץ את הקישור לאתר ולזכות לזיכוי הרבים: כתובת האתר הינה: כולל-מוהראש.ישראל (הכל בעברית, זו לא טעות).

כולל ערב לילות הזהב: למרות בין הזמנים, כולל הערב ממשיך לפעול, יישר כוח לאברכים הנפלאים שממשיכים בלימוד התורה בהתמדה, ותודה מיוחדת לתורמים שמחזקים את הכולל, ולכל השותפים.

שידור חי מהדף היומי: ב"ה המחשב הגיע, וכן התוכנות הנצרכות, הפעילות תתחיל אי"ה בשבוע הבא. יישר כוח לכל התורמים והמסייעים, פרסום על הזמן המדויק שיחל השידור חי יפורסם בהמשך.

דבר ראש הכולל

לברוח לתורה

"וזאת התורה אשר שם משה..." בפרשתנו אנו למדים על ציווי משה רבינו על שלשה ערי מקלט בעבר הירדן, בצר, רמות גלעד, וגולן בבשן. והנה לאחר מכן אומרת התורה **"וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל"**, וממשיכה התורה לבאר מהו עבר הירדן.

וקשה, מה נכנס הפסוק הזה כאן? וביאר מורנו הרה"צ שליט"א, שחז"ל (מכות פ"ב מ"ה) דרשו על הפסוק (דברים יט ג) "תכין לך הדרך" שצריך **להכין שלטים ולכוון** את הרצון לעיר מקלט, כדי שיספיק להגיע לפני שגואל הדם ישיגו, ואמרו בגמרא (מכות י:): על הפסוק (תהלים כה ח): "טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך" - **אם לחטאים יורה, ק"ו לצדיקים**. היינו אם הקב"ה מורה ומכין את הדרך לרשעים, ק"ו לצדיקים שהקב"ה מכוון אותם להתקרב אליו.

ובאמת, מה הם השלטים כדי לכוון את הצדיקים? אלא יש לומר, שתיכף לאחר שהתורה מנתה את הערי המקלט כתבה "וזאת התורה אשר שם משה" וכו', היינו השלט המכוון זה **"התורה הקדושה"**, והיא המורה דרך, והמקום מקלט לאדם שרוצה להינצל מפגעי עולם הזה והבליה, הוא לברוח לתוך התורה הקדושה, וזה המפלט מכל הבלבולים שיש בעולם, וזה מצינו אצל גדולי ישראל איך מתוך כל הצרות והבעיות נכנסו לתוך לימוד התורה ושכחו את כל הצרות והיו מאושרים אושר רב.

ולכן מובן מדוע הקשר של הפסוק "וזאת התורה" לערי מקלט, להורות לנו שערי מקלט שלנו היום זה התורה הקדושה, היינו ערי התורה מקום התורה - היכלי הישיבות והכוללים בדורנו, זה מה שיצילנו מחבלי משיח.

ועל פי זה ניתן להבין את המנהג שבשעה שמגביהים את התורה הקדושה להראותה לעם, **אנו מצביעים ומראים:** - "זאת התורה" שהיא היא המפלט והמקום שלנו לברוח, מגואל הדם שהוא היצר הרע וגונדא דיליה שרוצה לרוצחו ברוחניות וגשמיות (ולכן יש מראים דוקא עם ה"זרת", כי החושן שהוא האורים ותומים היה "זרת ארכו וזרת רוחבו", ועיין (עירובין כא:): על הפסוק "מגילה עפה" - "נמצא כל העולם כולו כזרת א' מג' אלפים ומאתים מתורה".

ועל פי זה מובן הרמב"ם הידוע (רוצח ושמירת הנפש פרק ז): "תלמיד שגלה לערי מקלט מגלין רבו עמו, שנאמר (דברים י"ט ה'), **וחי** - עשה לו כדי שיחיה, **וחיי בעלי חכמה ומבקשה בלא תלמוד, כמיתה חשובין**, וכן הרב שגלה מגלין ישיבתו עמו". היינו התורה היא החיים, ובלעדיה אנו נחשבים כמתים.

ובפרט שעתה נכנסנו לימי "בין הזמנים", שמוהרא"ש זי"ע אמר תמיד שאין דבר כזה בין הזמנים לתורה, תורה צריכים ללמוד תמיד, ו"התורה היא חיינו", ולא שום דבר אחר.

ועלינו עתה להרבות בלימוד התורה ולהוסיף יותר ויותר, ובפרט שבשבת זו זה "ט"ו באב", ודיקא עכשיו עלינו להרבות יותר בלימוד התורה, מפני שהימים מתקצרים והלילות מתארכים, והנה אם נשים לב בכל יום ויום השקיעה מתקדמת בדקה שתיים... ומה ההוספה פה? אלא זה בדיוק הרבנות להוסיף עוד דקה ועוד דקה בלימוד תורה ביום, שווה הרבה מאד. **נצל את ימי בין הזמנים לתורה ותפילה, וזה עיקר הנחמה בשבת נחמו: "נחמו נחמו עמי", נחמו בתורה - נחמו בתפילה.**

בברכת שבת שלום ומבורך
הרב גד סולומון ראש הכולל

ר"ת	מוצ"ש (שמיני)	כניסת שבת	ירושלים
20:46	20:08	18:54	ירושלים
20:44	20:10	19:10	ת"א
20:44	20:11	19:02	חיפה
20:41	20:09	18:50	יבנאל

הליכות שלמה

שו"ת הלכתי ממדורא"ש זי"ע

האם נשים מחויבות בתפילה ואם כן באיזו?

תשובה: "בענין ששאלו הבנות וכו', אם תפילה דאורייתא ואזי מחויבות, או דרבנן, ואז אינן מחויבות, כי הרי מצות עשה שהזמן גרמא ונשים פטורות, כבר דן בזה בשו"ת שאגת אריה (סימן י"ד), וראוי לך לעיין שם בדבריו הקדושים.

והנה הרמב"ם (פרק א' מהלכות תפילה הלכה א') כתב: מצות עשה להתפלל בכל יום. ובגמרא (ברכות כ.): נשים חיבות בתפילה, כי הן גם צריכות רחמי וחי. ולכן יש דינים לכאן ויש דינים לכאן.

והנה לפי דברי רבינו ז"ל, שיש לבקש ממנו יתברך כל מה שצריך, הרי זה גם נשים מחויבות בתפילה, שיחה ובקשה בינה לבין קונה.

ולכן ראיתי באחרונים, שאם אשה רוצה להתפלל השלש תפילות, תתפלל רק מצד נדבה כי היא לא מחויבת כלל, רק בבוקר כשקמה תאמר ברכות התורה וברכות השחר וקריאת שמע, אבל כל היום אימתי שהיא צריכה משהו, תבקש רק ממנו יתברך בלשון שרגילה לדבר בה.

(מתוך אשר בנחל חלק מ"ח עמ' כ"ה).

שאל את הרב

שאלה: ראיתי כהן שעלה לדוכן לברך את העם ללא גרביים ורציתי לדעת האם מותר לעלות כך לדוכן, והאם צריך להעיר לו?

תשובה: בזמן הזה שברוב המקומות אין האנשים רגילים ללכת יחפים לגמרי לפני גדולים, צריך שהכהן העולה לדוכן יהא לבוש בגרביים בשעה שהוא נושא את כפיו. (כ"כ העולת תמיד סק"א, וכך פסק המשנה ברורה סוף סק"ח, התורת חיים סופר סק"ט, והכף החיים סקל"א, והאחרונים)

אמנם בדיעבד אין זה מעכב לדינא, ולכן אם נמצא כהן שאינו לובש גרביים רשאי לשאת כפיו כשהוא יחף, מאשר שיעלה עם מנעלים לרגליו, ואין לחשוש להסתכלות ולהיסח דעת של הקהל. (כ"כ בשו"ת אגרות משה או"ח ח"ב סימן ל"ב ד"ה אבל מסתבר, שו"ת קנין תורה בהלכה ח"ד סימן י"ג, הלכה ברורה ח"ו עמ' שנ"ז, ופסקי תשובות ח"ב עמ' י')

אולם זאת יש לומר לכהן בעדינות ולהעיר את תשומת ליבו, שלהבא יקפיד ללבוש גרביים לרגליו בשעת ברכת כהנים, בפרט במקום שכולם נוהגים לילך כך כדי שלא לשנות ממנהג המקום.

וזכורני שכ"ק אדמו"ר מוהרא"ש זי"ע, היה מאד מאד מקפיד על דבר זה, ואמר שזה זלזול בכבוד הברכה וכבוד שמים וכבוד הציבור, ולכן יאמרו לכהן בדרכי נועם שכך המנהג במקומנו - "ודרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום".

גם אתה יכול לשאול: kolelmoharosh@gmail.com

מעלת לימוד ההלכה מספרי ברסלב

'בקשתי מאהובי חתני שתלמד בכל יום שיעור גמרא ופוסק, שלא תעשה חס ושלום מטפל עיקר רק את האלוקים ירא וכו', כי זה כל האדם, נחמן הנ"ל' (מכתב שכתב רבינו ז"ל לחתנו הובא בתחילת עלים לתרופה מכתבי מוהר"ן ב').

סדר הלימוד של רבינו הקדוש בהלכה היה כך: 'והיה לומד כמה דפין פוסק בשעה אחת עם כל הפירושים כולם שסביב הארבעה "שולחן ערוך" הנדפסים בכרך גדול שהם ה"טורי זהב", וה"מגן אברהם", והבאר הגולה", ו"פרי חדש" ו"עטרת זקנים" וכיוצא בהם בשאר החלקים' (שיחות הר"ן סימן ע"ו)

הקדשות

מוקדש

להצלחת **משפחת דליה** היקרה

מלכה חיה קלרה בת פאני רפוא"ש ואריכות ימים ושנים, פרנסה בשפע, נחת מהילדים, חזרה בתשובה לילדים, והצלחה בכל העניינים.

מוקדש

להצלחת כל **משפחת מימוני** היקרה יברכם השם בשפע של ישועות! ניסים! וברכה והצלחה גדולה בכל מעשה ידיהם!

ולעילוי נשמת האישה הכשרה **אורה בת נעומי** ז"ל.

פניי אוצר לאברכי הכולל

ראה להתפלל את השלוש תפילות **במניין דייקא**, כי אין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (ברכות ח): 'מאי דכתיב (תהלים סט, יד): "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהציבור מתפללין'.

(י"ט מנחם אב תש"ע)

הנה עכשיו **בחודש אב זה 'בין הזמנים'** עם כל זאת הייתי מייעץ לך שתבוא כל יום **להתפלל במניין**, ואחר זה ללמוד 'דף-היום', כי חבל מאד לחסר **אפילו יום אחד** מלימוד ה'דף-היום' ואין לתאר ואין לשער את גודל הזכות של אדם שזוכה לחטוף בכל יום דף גמרא, כי זה פשוט **מתנה מן השמיים** לחטוף בכל יום דף גמרא, שזה חיות לנפש.

(ד' מנחם אב תש"ע)

דרשות מוהר"ש לאברכים

שאלה: כמה פעמים לצאת להפיץ בשבוע?

תשובה: זה תלוי בכל אחד כפי עניינו, למה אתה לא שואל אותי **כמה פעמים אני צריך לאכול?** כי זה ידוע אם אני לא אוכל אני אמות, ומי אמר לך שתמות? **ניסית פעם?** אז התרוץ הוא כך: כשאנחנו צמים יום אחד ובא הלילה, ואנחנו חלשים, הגוף צריך לאכול.

תאמינו לי, אם היה מותר לשתות אפילו כוס קפה בבוקר של יום כפור או תשעה באב - היו יכולים להתפלל בכוונה, אבל לא יכולים, זה כרת! צריך לצום, אסור לאכול, אבל **הגוף תובע את שלו אם אתה לא אוכל**.

אותו הדבר ברוחניות, אם אדם יודע שללמוד תורה אף אחד לא מכריח אותי. **כי אם זה בהכרח - חבל על הזמן...** אז למה אתה שואל אותי כמה פעמים להפיץ? **גמרנו את הלימוד** - אז יוצאים.

אם אתה יכול ללמוד עד מאוחר בלילה, **מי שאוהב את התורה - אשריך ואשרי חלקך! תמשיך ככה**. אבל לא כולם מסוגלים לזה אז יוצאים להפצה.

(מתוך הדרשה 'עבודת האברכים')

סיפור לשבת

סיפור הרב לב. שליט"א מבית שמש:

גדלתי בירושלים עיה"ק, בבית צנוע ודל אמצעים. כשהגיע זמן נישואי הילדים, המצב הכלכלי היה כבי רע, והשאלה "כסף מנלן?" ריחפה תמיד באוויר. ואז...

יום אחד הגיעה ההצעה, היה זה בחור כליל מעלות: מיוחס ממשפחה מכובדת ובעלת אמצעים, ובעל מידות - אך עם **מום אחד בולט**. בילדותו, בפורים, התחפש עם "זקן צמר גפן" ארוך. וניצוץ שיצא מנפץ הצית את הזקן, ובתוך שניות הפך ללפיד בוער. הילד נכווה קשות בסנטרו, ופניו הושחתו בצלקת רחבה ומכוערת. הוריו קיוו שבמשך השנים זקנו יצמח ויסתיר את הצלקת.

אך לא כך גזרה ההשגחה העליונה. לשברון ליבם של הבחור והוריו, שערות זקנו בוששו לצמות, וכשהחלו לבצבץ, הן פסחו על אזור הצלקת. במצבו זה, היה כמעט בלתי אפשרי למצוא שידוך הולם.

הבחור הלך והתבגר, וראה את חבריו צועדים ברחובות עיר עם ילדיהם העטופים בטלית בדרכם ל"חידור", בעוד הוא עדיין המתין לישועה שלא הגיעה. כשהגיע לגיל 24, החליטו הוריו לעשות מעשה. הם פנו לשדכן והציעו סכום כסף אדיר למי שייאות לקחת את בנם לחתן. **תקוותם הייתה** למצוא משפחה במצוקה כלכלית שתסכים להתעלם מהמום הבולט, בתמורה לפתרון בעיותיה הכספיות וסידור מלא לזוג הצעיר.

השדכן, שהכיר את מצבו הכלכלי הקשה של אבי, הציע לו את ההצעה. אבי, לאחר התלבטויות וייעוצים לא פשוטים, החליט לקבל אותה. וכך, נסגר השידוך: חתן מכובד ועשיר, בן 24, התארס עם אחותי, נערה בת 17, מלאת מעלות, מבית פשוט ודל אמצעים. באופן טבעי, שידוך כזה לא היה מתאפשר לעולם, לולא המום המצער של החתן - אך במקרה זה, ההכרח לא יגונה, וה"צלחת" נשברה למזל טוב.

וכאן, הגיעה ההפתעה הגדולה! בתקופה שבין האירוסין לחתונה, זקנו של הבחור צמח במהירות! וכשהגיע יום החתונה, כמעט ולא נותרו סימנים לצלקת - היא הוסתרה לחלוטין מאחורי זקנו.

כנראה על אחותי נגזר שידוך מוצלח וחיי רווחה, אך לא נגזר עליה לחיות לצד בעל מום. נראה כי כדי שהשידוך הלא הגיוני הזה יצא לפועל, נדרשה "גלות" זמנית - אותו מום בולט. ברגע שהשידוך יצא לפועל והגזירה התממשה, הצלקת מילאה את ייעודה, והגיע זמנו של החתן, ללבוש צורה חדשה, לבנות את ביתו ולחיות את חייו בטוב ובנעימים. (בטחוני בצורי)

הקדשות

מוקדש

להצלחת **משפחת גרוס** יברכם השם בשפע של ישועות מלא נחת מכל יוצאי חלציהם, פרנסה בשפע ובריאיות איתנה

ולעילוי נשמת **ליאת שרה בת מרדכי ז"ל ואורלי בת עליזה ז"ל**.

מוקדש

להצלחת **נחנאל אשר בן אסתר** לזיווג הגון בקרוב ממש! פרנסה בשפע! והרבה הצלחה בכל מעשה ידיו.

השלום בפרשה

להחמיא באמת!?

את האשה: "השתא שרי לשבחא לה. לזאת יקרא אשה דא היא דלא ישתבח כוונה. דא היא יקרא דביתא כלהון נשין גבה כקופא בפני בני נשא. אבל לזאת יקרא אשה שלימו דכולא לזאת ולא לאחר. כולא הוא מלי רחמיותא, כמא דאת אמר (משלי לא) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כולנה", עד כאן, ולאחר דברי הזוהר הקדוש אין מה להוסיף בענין, ודו"ק.

אופן אמירת המחמאה: חשוב ליצור קשר עין בעת אמירת המחמאה, יצירת קשר עין, גורמת למקבל המחמאה לחוש שהיא אמיתית וכנה. כל מחמאה תפתח במילים: "אני אוהב", "אני מעריך", "מדהים", "וואי", "אהבתי", בתחילה יהיה מבוכה או אי נעימות עד שתתרגל שיהיה בטבעיות. המחמאה צריכה להיות מזיקת, אתה בעצם אומר "מכל האנשים בעולם, את חשובה לי ובדרך הייחודית שלך".

הנוסחה לנתינת מחמאה ואפקטיבית, היא, שתתאר מה אתה רואה, ואומר מה אתה מרגיש, דוגמא: "אני רואה שהרצפה נוצצת ומבריקה, כמה נעים להיכנס לבית מבריק כזה!! נכנס אל הבית בליל השבת ורואה שולחן שבת עם כמה סוגי סלטים, ושולחן ערוך, אמור "וואי, שבעה סוגי סלטים (מנה אותם ושמותם), איזה מפיונים יפים! אני מרגיש כ"כ מאושר לראות שכך נראה השולחן שבת שלנו". **הסיבה שהנוסחה עובדת:** ברגש שאתה מתאר מה אתה רואה, מרגיש, חש, זוהי הדרך הקלה ביותר כדי להחמיא באופן הכי טבעי והספונטני ביותר.

ונציג עוד כמה כללים באמירת מחמאות:

כלל 1: לומר לבן הזוג את השבח שהוא מעוניין לשמוע! **כלל 2:** להחמיא בשביל להחמיא, ולא בכדי לדאוג לסיפוק הצרכים העצמיים דרך המחמאות! **כלל 3:** מחמאה צריכה להישמע ולא רק להיאמר! ולכן, כשמחמיאים יש משקל לאיך יותר מאשר למה. **כלל 4:** להחמיא על האישיות של בן הזוג ולא על הפעולה הטכנית שעשה. לדוגמא, לומר כמה טוב הוא, ולא כמה טוב מה שהוא עשה; במקום: "האוכל טעים..." תאמר: "את יודעת לבשל מצוין..." "כמה התאמצת בשביל זה", "ניכר כמה מחשבה והשקעה נתת באוכל". **כלל 5:** להיכנס לפרטים! לפרט ולהרבות בתיאורים ובפרטים כמה שיותר. **כלל 6:** קשה לך להחמיא בעל פה? תחמיא על הדף!

ונסיים ברעיון נפלא מדברי דוד המלך ע"ה בתהלים (קט, עב): "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף"; טוב לה לאשה "תורת פיך", הם המחמאות ומילות ההערכה שבעלה ישמע באוזניה, הרבה יותר "מאלפי זהב וכסף", הם המתנות היקרות שיקנה לה, שכן אם בן הזוג לא חש בתחושת הערכה מצד בן זוגו, לא שווה לו כלום, וכל כסף וזהב שבעולם ייחשבו בעיניו למאומה!

נדע שכל מעשה וכל דיבור טוב וכל מחמאה היא אמיתית!!! כי זאת האמת לעשות שלום!!!

"ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר". בפרשתנו אנו למדים על משה רבינו שהתפלל להקב"ה **תקט"ו** תפילות כדי להיכנס לארץ ישראל, ומפרש רבינו ז"ל (לקו"מ ח"א תורה צ"ט), שצריך להתפלל להקב"ה תמיד בין בדבקות ובין שלא בדבקות, דהיינו גם אם אדם מתפלל ומרגיש שהתפילה שלו לא לשם שמיים, ושאינה אמיתית, ולא מכל הלב, בכל אופן תמיד ימשיך להתפלל עד שבסופו של דבר כשיגיד דיבור אמת אזי יעלו כל התפילות.

ומוהרא"ש זי"ע אמר פעם שתורה זו היא כללית לכל דבר בחיים, הן ללימוד התורה, והן בדיבורים טובים לחברים ולאנשים, שתמיד **צריך להתרגל לומר מילים טובות**, אף שאינם בדיוק אמיתיים, שבסופו של דבר זה באמת יהיה אמיתי ומתוך שלא לשמה יבוא לשמה, וזאת הדרך.

והנה בהנהגת הבית, צריך הבעל להתרגל באמירת מחמאות ודיבורים טובים אחד לשני ובפרט האשה שצריכה לקבל מבעלה פרגונים ומילים טובות ומחמאות, כדי שתוכל להמשיך בפעולותיה, וזה **"אוייר לנשימה"** בשבילה, ואדם צריך להיות רגיל על לשונו מחמאות ודיבורים חמים, והתייחסות לפעולות שהאשה עושה בבית.

"מחמאה": היא מילה שהיא רכה כחמאה, שנותנת כוח, במילה "מלחמה", ישנם שתי מילים מילה חמה, על ידי מילה חמה מונעים מלחמה. מחמאה היא בעצם **"עידוד"**. עידוד הוא מלשון: **עוד יד**, או: עוד ועוד. דהיינו, על ידי העידוד אנו כביכול 'מושיטים' יד לאדם, עוזרים לו וגורמים לו להמשיך עוד ועוד בפעולה זו שעליה קיבל הוא את העידוד. מוהרא"ש זי"ע אמר, ש **1000 מחמאות!!! ביום לא יספיקו לאשה**, נבין את הערך, ואפילו שכבר נתת ואמרת, תאמר שוב ושוב עוד מילים טובות, תמצא עוד משהו טוב!

אמנם יש **טענה** שאינה נכונה בקרב מן הבעלים שטוענים: **הרי - "אני לא כזה?"** אני לא ישקר את עצמי, למה שאני יפרגן ויאמר מחמאות בשעה שיש בזה הרבה שלא מן האמת, וזה **"לא מכל הלב"**, ולמה שאני ירמה אותה, ויאמר לה מילים שירות ותשבחות על המראה וכו', בשעה שזה לא בדיוק כך ואפילו פחות...". אלא כל בעל חייב לדעת, שכיון שכל אשה בעולם חושבת כך שהיא הכי טובה ואין כמוה, אם כן **אתה אומר לה את האמת שלה!!!** וזה אמת לאמיתה, כי זה מה שהיא רוצה לשמוע השכם והערב, שכמה אתה מעריך אותה, וכמה היא טובה ונהדרת כל הזמן... ומי חוץ ממך בעולם, יכול לאמת ולומר לה את זה?

ואף שבהתחלה אתה לא מרגיש אמיתי עם עצמך, אבל כשתרגיל על לשונך לומר דיבורים אלו, לאט לאט זה ישפיע עליך, כי הדיבור יש לו כוח גדול עד שאתה כבר תבין זה אמיתי, וכמו בדיבורי התפילה שבתחילה אינם אמיתיים, אבל אם יתמיד בזה יזכה שיפתח לו אור האמת, **כך גם בדיבורי הערכה וכבוד בין הבעל לאשה, צריך להתמיד בזה עד שיגיעו לאמת לאמיתה.**

ועיין בדברי הזוהר הקדוש (בראשית מט): דברים נפלאים כיצד צריך הבעל לשבח

מתוך תכנית גדול השלום - להדרת חתנים ויעוצ' זוגי, לפרטים: הרב גד סולומון 054-846-9717

הצטרפו לקו השיעורים במספר **077-323-7830** שלוחה 1 גברים שלוחה 2 נשים שמעו ותחי נפשכם.

להקדשת **100** עלונים לזכות יקיריכם בסכום סמלי של **50 ₪** חייגו: **04-648-1112**

כולל מוהרא"ש ש"ע עמותת 'תורת חסד - תפארת אברכים'

- טלפון המשרד: 04-648-1112 (א-ה 09:00-13:00)
- פרטי החשבון: בנק מזרחי טפחות (20) סניף נשר (523) ח-ן 26578
- ביט/פייבוקס: 054-8469717
- נדרים פלוס: בחיפוש 'כולל מוהרא"ש'
- לקבלת העלון במייל: kolelmoharosh@gmail.com